

Venecijoje ir Gallese bus Marko Skakio veikalo „*Canones nonnulli*“ šiuolaikinis leidimas

Lapkričio 3 ir 5 d. Venecijoje ir Gallese, skambant vokaliniam ansambliui „Igri“, bus pristatytas Marko Skakio leidinys „*Canones nonnulli*“.

Marko Skakio „*Canones nonnulli*“ leidinys – tai pirmas šiuolaikinis šio veikalo leidimas, parengtas muzikologų Marco Bizzarini (Italija) ir Aleksandros Pister (Lietuva) pagal pirminį leidinį, publikuotą 1649 m. Karaliaučiuje. Lietuvos ir Lenkijos valdovų Vladislovo Vazos ir Jono Kazimiero Vazos kapelmeisterio kanonai yra reikšmingas Romos mokyklos įmantriojo kontrapunkto (*contrapunctus artificiosus*) sklaidos Baltijos regione paminklas.

Leidinyje Italijos publikai bus pristatomas specialiuose koncertuose, kurių programoje skambės kanonai iš Marko Skakio „*Canones nonnulli*“ kompozicijų, sugretinti su Kristofo Vernerio sakralinėmis arijomis.

Skakio mokytojo Džiovanio Frančesko Anerijaus kompozicijose atskleidžiamos skirtingų balsų besipinančios linijos – vienur tarsi kanonu įstojantys cantus balsai, kitur soprano ir boso pokalbis, o „*Cantate domino*“ pradedamas tarytum dviejų chorų aidu. Anerijaus vokalinis kūrinys „*Sacra spirat*“ skambės greta Vazų dvare tarnavusio smuikininko ir kompozitoriaus Aldebrando Subissati to paties pavadinimo „*stylus fantasticus*“ stiliaus kūrinio smuikui (atliekamo fleita) su „*basso continuo*“. Koncertą vainikuos žymiojo Tarkvinijaus Merulos virtuoziškas „*Cantate iubilate*“ ir Marko Skakio „*Laudate pueri*“.

Kai kurie kūriniai (pvz. Vernerio ir Fiorsterio kompozicijos) buvo meno vadovo

Vilimo Norkūno iš rankraščių transkribuojami specialiai šiai programai ir Italijoje skambės pirmą kartą.

Koncertai vyks:

Lapkričio 3 dieną, ketvirtadienį, 18.00, Fondazione Ugo e Olga Levi, San Marco 2893, Venecijoje, Italijoje;

Lapkričio 5 dieną, šeštadienį, 17.30, "Marko Skaki" muziejaus salėje, Via Lorenzo Filippini, 01035, Galese, Italijoje.

Daugiau apie leidinį

Kanonai XVII a. Europos muzikos kontekste išsiskiria unikaliais bruožais ir laikytini svarbiu etapu ilgoje tokio pobūdžio kontrapunkto raidoje, kuri aprėpė laikotarpį nuo Renesanso epochos prancūzų ir flamandų kompozitorių kūrybos iki pat Johano Sebastiano Bacho Muzikinės aukos. Marco Bizzarini ir Aleksandros Pister sudarytame leidinyje lietuvių, italų ir anglų kalbomis publikuojamas mokslinis įvadas apie Skakio sukurtų kanonų rinkinį, XVII a. leidinio faksimilės ir originalių tekstų lotynų kalba vertimai į tris kalbas.

Pirmą kartą skelbiamos ir 14 kanonų transkripcijos. Jos atskirai pakartojamos ir leidinio priede – atlikėjams skirtame natų sąsiuvinyje. Leidinyje publikuojami Skakio kanonai liudija Baroko epochos Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Italijos kultūros bei meno bendrystę.

Kanonu vadinama kompozicijos technika ir kūrinio forma, kai užrašomas vienas balsas ir įmanoma jį padainuoti skirtingais būdais ir skirtingu metu įstojus keliems atlikėjams. XVII a. kanonai Europos muzikos kontekste išsiskiria unikaliais bruožais ir laikytini svarbia kontrapunkto – mokslo ir meno pagal taisykles pinti balsus – dalimi. Jie aprėpia laikotarpį nuo Renesanso epochos prancūzų ir flamandų kompozitorių kūrybos iki pat Johano Sebastiano Bacho „Muzikinės aukos“. Kadangi melodijos tąsa stebuklingai dera su kitu ją besivejančiu ar atbulai vėžiu dainuojančiu balsu ir pan.

Visos Skakio kanonų kompozicijos grindžiamos Kristofo Vernerio (1617-1650) sakralinėmis arijomis (choralais) keturiems balsams pagal tekstą vokiečių kalba, jos taip pat buvo publikuotos Karaliaučiaus spaustuvininko Mensenijaus tais pačiais 1649 metais.

Leidinio sudarytojai Marco Bizzarini (Italija), Aleksandra Pister (Lietuva).
Nacionalinis Muziejus – Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmai,
Vilnius, 2016.

Kultūros atašė Italijoje, Julijos Reklaitės informacija

Arturo Bumšteino pasirodymas Dortmunde

✖ Lapkričio 5 d. Dortmundo menininkų namų „MEX im Künstlerhaus“ erdvėje vyks eksperimentinės muzikos koncertas, kuriame lietuvių garso ir vaizdo menininkas, kompozitorius Arturas Bumšteinas pristatys Čekijos nacionalinio radijo kanalo „Radio Vlatava“ užsakymu sukurtą kūrinį „The Year of a Catdog“ ugnies bei molinių švilpynių garsams.

Su menininku scena dalinsis amerikiečių avangardo kompozitorė Judy Dunaway ir prancūzų kompozitorius Jerome Noetinger. Visi eksperimentinės muzikos bei garso meno atlikėjai pristatys savo solines programas. Arturo Bumšteino pasirodymą dalinai remia Lietuvos kultūros institutas.

Arturo Bumšteino kūryba nelieka nepastebėta Vokietijoje – neseniai menininkas laimėjo prestižinę Berlyno menininkų programos (vok. Berliner Künstler Programm des DAAD) stipendiją, kuri suteiks galimybę 2017-ųjų metų antrojoje pusėje gyventi ir kurti Berlyne, aktyviai įsilieti į kultūrinį miesto gyvenimą, plėsti profesinį tinklą bei pasirodyti įvairiose eksperimentinės muzikos erdvėse. Ši bene pusė amžiaus gyvuojanti tarptautinė meno programa remia kūrėjus vizualiųjų menų, literatūros, kino ir muzikos srityse.

Daugiau apie programą:
http://www.berliner-kuenstlerprogramm.de/en/index_en.php

Daugiau informacijos: <http://www.mexappeal.de/>

Nuotraukos aut. Strefa Monotype

Briuselyje atidaryta Lenos Chvičijos tapybos darbų paroda

✖ Spalio 27 d. Lietuvos nuolatinėje atstovybėje Europos Sąjungoje Briuselyje atidaryta Lenos Chvičijos tapybos darbų paroda. Susirinkusius lietuvių bendruomenės narius pasveikino Lietuvos nuolatinė atstovė Europos Sąjungoje ambasadorė Jovita Neliupšienė. Dailininkė Lena Chvičija pristatė savo darbų parodą, kūrybinius ieškojimus, atskleidė kūrybos proceso niuansus.

Lena Chvičija – vokiečių, gruzinų, totorių ir žydų kilmės dailininkė, gyvenanti ir kurianti Lietuvoje. Dailininkė personalines parodas ir plenerus organizuoja visoje Europoje, Rytų partnerystės šalyse (Moldovoje, Armėnijoje), Rusijoje, Juodkalnijoje, o ši paroda atkeliavo iš Olandijos.

Parodos anotacijoje Lietuvos dailininkų sąjungos narys, dailėtyrininkas Algimantas Patašius pažymi, kad tarp savo kartos dailininkų, pradėjusių reikštis meniniame gyvenime jau naujajame šimtmetyje, Lena Chvičija atsiskleidė kaip kūrybinga ir neabejotinai talentinga tapytoja, savaip interpretuojanti lietuvių koloristinės tapybos tradiciją ir abstrakčiosios tapybos estetiką. Sunku būtų prikišti jai sekimą kuriuo nors savo mokytoju ar išžiūrėtu autoritetu. Ji radusi savo temperamentui ir vidinei vizijai adekvačią plastinę išraišką. Tai emociinga menininkė, tačiau jos darbai konstruktyvūs, gerai subalansuotos kompozicinės sandaros, kuri disciplinuoja, suvaldo jos rankos judesį, platų potėpį.

Lenos Chvičijos tapybai būdinga tai, kad jos paveikslai, šiaip jau ramios išviršinės faktūros, vizualiai matomi lyg turintys gelmę, trečią matmenį, nors paveiksle nebūtų realaus, daiktinio pasaulio užuominų. Svarbu, kad jos net grynai abstrakčiuose darbuose daugiau ar mažiau juntamas prasminis klodas, tai yra lyg ir autorės išgyventų įspūdžių, nuotaikų sąmoniniai atspindžiai.

Apie Leną Chvičiją galima pasakyti, kad ji turi jautrią erdvės klausą, ji girdi prislopintą šviesos skambesį savo paveikslų iliuzinėje erdvėje, o ją išgauti padeda ir spalvinė klausą. Atrodo, jai sekasi pasiekti, kad atidaus žiūrovo žvilgsnis nenuslystų paveikslo paviršiumi, o išžiūrėtų, gal veikiau – įsiklausytų giliau. Paveiksluose dažnai vyrauja šalti mėlyni tonai, įvairių šviesos-tamsos gradacijų persiliejančios, persidengiančios ar kontrastuojančios tapybinės plotmės, o būtent ta šaltoji spektro dalis vizualiai kuria erdvės, gilumos įspūdį, o emociškai –

paslapties, nostalgijas, melancholijas dvelksmā.

LR kultūros ministrijas informācija